

Határtalanul! Erdélyben – Közösség épül

Már nagyon vártuk a kirándulás napját, hogy mikor indulunk. A buszunk először kocsérra ment, ahol felvettük az ottani gyerekeket és igazgató urat, majd nekivágtunk a kicsit hosszú útnak, de bízva abban hogy olyan szép lesz, ahogy azt elképzeltük. Első megállónk pontosabban Magyarországon az utolsó megállónk Berettyóújfalun volt, majd utána jött a határ. A határ után Nagyváradon álltunk meg, ahol megnéztük a székesegyházat és a templom részét képező kincstárat, majd körbe sétáltuk a Püspöki épületet. Vissza ültünk a buszra és utunkat Királyhágó felé vettük, és legközelebb Királyhágón álltunk meg szétnéztünk megcsodáltuk a tájat a hegyeket és kicsit ki nyújtózkodunk, utunkat folytatva Torda felé vettük az irányt, majd pedig Torockó, ahol a szálláshelyünk is volt. Vacsora előtt kimentünk sétálni megismerni a falut Székelykövel szembeni hegyoldalra sétáltunk és rá tekintettünk Székelykőre, ahová másnapi túránk vezet majd, visszatérve a szálláshelyre megvacsoráztunk lefeküdtünk félre raktuk magunkat holnapra.

Másnap az időjárást folyamatosan figyelve arra jutottunk, vagyis a pedagógusok hogy fel kell mászni a Székelykőre. Elsőre hihetetlennek tűnt, hogy ott állunk a lábánál

és fel kell mászni, kapaszkodni az 1129 méteres hegycsúcsra, nagyon érdekes volt sziklák között

sétálni. Kicsit borús volt az idő, felértünk a nyeregben igaz nem sok mindent lehetett látni vagyis pontosabban az úszó felhőket. A hegytetőn legelésző juhnyájba botlottunk, érdekes volt hogy ott a szikla tetején legelnek az állatok. Mi is megebédeltünk felhők jöttek mentek sajnos a nap nem sokat sütött, de nekiindultunk a levezető útnak másik utat választottunk megkerülve a sziklát

hátulról hagytuk el a hegyet. Hosszú túra után vissza érkeztünk a szállásra kimosakadtunk az átázott ruhákból és a sáros cipőkből, lassan következett a aznapi vacsora amit nagyobb lendülettel fogyasztottunk el mint tegnap. Harmadnap A Tordai sóbányába

mentünk. Nem gondoltuk volna, hogy ekkora úr tátong majd előttünk, több emelet magasságban mélységben csak a kibányászott só helyét láttuk, de érdekes volt mert nagyterembe végül is volt focipálya, kosárpálya egy kisebb óriáskerék billiárdasztal Egy szinttel lejjebb létrehoztak egy csónakázó tavat, amit sajnos nem próbálhattunk ki, mert 16 évesek még nem voltunk. Vissza sétáltunk a felszínre és vissza a szállás helyünkre. Egy kis séta a faluban és az újabb finom vacsorát fogyaszthatjuk el, majd egy kis pakolás, mert másnap az utolsó napon indultunk haza Ceglédre és Kocsérra. 5. nap a maradék cuccok össze pakolása, szobatarítás reggeli és indulás Torockóról. Sajnos a határnál 13 busz állt előttünk és két és fél órát álltunk, de türelmesek voltunk és együtt voltunk beszélgettünk az utolsó perceket töltöttük együtt határátkelés után már szinte meg sem álltunk Kocsérig sötétben értünk oda és onnantól Ceglédre egyenes út vezetett. Köszönjük szépen ezeket az élményeket amiken részt vehettünk, amiket át élhettünk együtt az osztállyal a tanárokkal a Kocsériakkal.

Reméljük még életünk során eljutunk eme szép helyekre.